

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

12 de Redargutione, & Reprehe[n]sione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

corporalis subrogata, supplet pecuniariae infamiam: nam regula est, vt qui maiori poena, quam legibus constituta est, afficitur, infamis non fiat, d. l. in seruorum. §. fin. ¶ In militia grauior videtur poena fustium, quam extra militiam: nam, vt Polybius scribit, in 6. lib. Epit. o. Polyb. supplicium apud Rom. dum quis in militia caeditur, est, quod tribunus accepto fuste vix tantum attingit damnatum: quod vbi factum est, omnes qui in castris sunt, caedentes fustibus lapidibusque plerosque in ipsis castris conficiunt. Fuste autem caedebantur, qui aliquid furto fustulissent in castris, qui falsum testimonium dedissent, qui flore aetatis reprehenderentur, & desertores, eod. lib. 6. Polyb. Attalarius Gothorum rex edicto statuit, ne curialibus graues essent maiores potestates: & si quis curialis superimposito sine auctoritate principis oneraretur, qui id tetalet, decem librarum multa damneretur, in eumque statuit, vt, si non haberet in aere, per fustuaria supplicia lace-raretur, Cassiod. lib. 9. variar. cap. 2. Callistratus l. capitalium, 28. de pœn. in iure absolute tradidit, fustium idem subici, ad exstimationem, id est, infamiam, non capitis periculum pertinere. Nec omnes fustibus caedi solebat, sed eos dumtaxat, qui liberi sunt, dum in criminis infamiam habentis, vt onem fustigantur, vt diximus, ¶ vel si infamiam sententia comprehensa est. ¶ Flagellorum poena est, cum quis & virgis, & flagis vel mastige caeditur. Poena acerbi-or forensis, quam fustigatio: non alia de causa, vt opinor, quam quod flagra vel flagella cuti admouentur, & nudantur corpora. Fustes autem vestitis inferantur, eruatque sanguis iactibus flagrorum, & vibices cute in castra durius ferantur. In fustium percussione ratio sanguis funditur, §. si quis aliquem, de pace tenend. lib. 2. Fend. tit. 27. Sic & maiorem poenam arbitrat Accursius in l. veluti, de poen. P. flagellorum poenam, quam sit fustium: nam & Marcellus in seruorum, 19. de poen. P. exstimauit, ex quibus causis liber fustibus caeditur, ex iisdem seruum flagellis caedendum, & domino reddendum. Idem statuit Paulus l. Pedius, 4. de incen. ruin. & nauis. lib. 47. P. tit. 9. Inuit Horatius lib. 1. Serm. satyr. 3.

*Ad ist. inquit,
Regula peccatis, qua poenas irroget aquas:
Nec seuisica dignum, horribili sectore flagello.*

Atque vt inior poena post comminationem, est fustium casti-gatio: ita postea flagellis caeditur, l. enia, de accusat. P. l. §. cum patro-nus, de offic. prof. vr. lib. 1. P. tit. 12. l. si de offic. prof. vigi. eod. lib. P. tit. 20. Inuit & Iuuenalis Saty. 6.

Si nocte maritus

*Auersus tacuit, perit libraria, ponunt
Cosmetæ tunicas tarde venisse Liburnus
Dicitur, & poenas alieni pendere somni
Cogitur. Hic frangit ferulas, rubes ille flagellis,
Hic scutica.*

¶ Ferulae castem etiam plagant, sed lenius: vnde & impube-rum sunt castigationes, l. 1. §. impuberi, ad S. C. Syllanian. lib. 29. P. tit. 5. Ferula enim vel virgaleui feriebantur impuberum, imo & discipulorum in scholis manus: vnde Martialis libro decimo, epi-stol. 62.

*Cessent, & idus dormiant, in Octobris,
& Estate pueri si valent, satis discunt.*

Et Iuuenalis Satyr. 1.

Et nos ergo manum ferula subduximus.

Ex ferulis collectæ scopæ, quæ etiam lacerant carnes, & cutem. Poenaeque illa frequens furibus crumenificis, §. si quis quingue so-lidos, de pace tenen. in visibus Fend. ex Instrum. more apud Gal-

los quoque recepto. ¶ Erant & fustes Romanorum, virgis betu-læ arboris, Plin. lib. 16. cap. 18. vel viminibus compositi, quibus lictores verberabant, iussu eorum, quibus subseruiebant, reos. Qui emendari poterant, vt & secuti, quæ fasci illigabatur, eos,

¶ quos corrigi non posse opinabantur, percutiebant. ¶ Portia ¶ lex virgas ab omnium ciuium Romanorum corpore remouit, vt ait Cicero pro Rabirio, vide & de his Alex. ab Alexand. lib. 3. c. 20. Liuius de ea sic scribit, lib. 10. prima decad. Portia tamen lex sola pro tergo ciuium lata videtur, quod ea graui poena, si quis verberasset necasset que ciuem Romanum sanxit. Valeria lex cum eum, qui pro-uocasset, virgæ caedi sic virgæ necari videret, nihil ultra quam im-probe factum adiecit. Id. (qui tum pudor hominum erat.) vinculum satis validum legis: nunc, vix seruo suo ita minetur quisquam. Hæc Liuius. Salustius in orat. Cesar. Portiam legem a M. Portio Cato-ne latam tradit, eamque pro scapulis, vt & Festus. Plinius lib. 7. ca. 43. ius virgarum, & iudicum de iure virgarum dixit. Posteaq; sta-tutum lege C. Sempronii Grachi, ne de capite ciuium Rom. in-

iussu populi iudicaretur, vt scribit Plut. in vita Gracchi, & Cicero in Verrem, & pro Rabirio. ¶ Verberabantur ¶ tamen aliquando ciues in malitia viribus: nam & Scipio Africanus, qui Numantiam ob-sedit, sicubi extra ordinem milites Romanos deprehendisset, acribus poenis afficere solitus est, vt qui ciues vitibus, alios autem virgis caedi iuberet, Crinit. lib. 2. c. 2. De hac vitis flagellatione sic loquitur Plin. li. 14. c. 1. de vitibus agens. Quid quod infera castris, summam verum imperiumq; continent? Centurionum in manu vi-tis, & opimo premio tardus ordinis ad lenis: ut perducit aquilas, atq; in delictis poenam ipsam honorat. Nempe quod ea tantum afficerentur ciues, alii virgis. Et Martianus Iuric. in l. milites agrum, 13. §. irreue-rens, de re mil. l. 49. P. tit. 16. de castigatione & rebellione militum agens, Si miles viem centurionis castigantis tenuit, militiam mutat: si ex industria fragis, vel manu inultu centurioni, capite puniatur. Me-minit historia Apostolorum, & tempore D. Pauli legem Roma-nis flagella remississe. Sic enim cum tribunus iussisset ipsam flagel-lis caedi, eum affatus est: si hominem Romanum & indemnatum licet vobis flagellare? Quo audito solutus a vinculis est, Act. c. 22. Inter flagella numeratur & mastige compacti, quibus impelluntur equi ab aurigis, quæ excussa fragorem & sonitum edunt, Martialis lib. 14.

*Proficies nihil, hoc cædas licet usque flagello,
Sic tibi purpureo de grege curris equum.*

Et Virgilius 5. Æneid.

Signum clamore paratis

Epitides longe deat, insonitq; flagello.

Sic intelligenda Constant. constitutio, dum ait, l. de cursu pub. l. 12. C. tit. 51. Equos publico cursui deputatos, non lignis nec fustibus, sed tantummodo flagellis agitari decernimus. ¶ Compinguntur ¶ & multigis loris, id est, corrigiis coriaceis. His vt plerumque captiui & serui hoc modo verberari solebant, vt conditionis suæ remind-ferentur, vt ait D. natas, nempe quæ capti, loribus vincti fuissent. Et vile ducitur, loribus affici & seruire dicimus in Gallia, Bailler la estruieres. Sic apud Terentium in Adolph.

*Nam si molestus pergis esse, iam intro arripere, atq; ibi
Vig, ad necem operire loribus. S. loribus liber?*

Opinor Callistratum Iuriconsulturn hoc genus flagelli vocasse vincula, dum dicit, l. veluti, 7. de poen. vinculorum verberationem poenam esse. Nec probare possum Accursii explicationem, in d. l. veluti, cum ait esse in vinculis, verberari fustibus. Plagæ eorū du-riores ex illis, quæ loribus solebant, & funicularibus mastigibus addi a tyrannis. ¶ Nam ¶ & erat scutica, habens in summitate glandes plumbeas, erant & lora hamata. Vnde & scorpiones flagella illa dicta, quia veluti scorpionis caudis lædunt, sic in flagellorum ex-tremitatibus, & apicibus. Szui addebantur appendices, quib. crutis misere laniebat. Fuit autem tormenti scorpionis inuentum Cretarum, vt ait Plin. lib. 7. c. 56.

De redargutione & reprehensione.

CAP. 12.

- 1 Redargutio inter poenas.
- 2 Reprehensio publica esse debet palam delinquentium.
- 3 Commationes inter poenas.

¶ Nec ¶ poenas virtutis; testamentum est & verborum flagellatio, nec cõtemnitur, sed salubris habetur. Peccantes, inquit D. Paul. 1. Tim. 5. coram omnibus argue, vt ceteri timorem habeant. Et in Le-uic. c. 19. lex statuit, Non ederis fratrem tuum in corde tuo, sed publi-ce argue eum, ne habeas super illo peccatum. Et Proverb. 24. Qui au-diunt, laudabuntur, & super eos veniet benedictio. Et iterū 2. ad Tim. 4. Argue, obsecra, in omni timore, & doctrina, & argue cum omni im-perio, ad Tit. 2. Et hoc munus potissimum est eorum, qui palam verbum Dei annuntiant, quibus annuntiatæ populo scelera eius conuenit, Esai. 58. Qui instare debent delinquentibus opportune & importune, 2. ad Tim. 4. Delicta ira Dei in populum, cū eccle-siastici viri palpat, nec reprehendunt vitia, sed illud, 45. dist. De-ceperunt, inquit Ezech. 13. c. populum meum prophete, dicentes, pax, pax, & non est pax: & ipse edificabat parietem, illi autem inuicabant, luto absq; paleis, & v. qui consuevit puluillos sub omni cubito manū, & faciunt ceruicalia sub capite ad capiendas animas, in sententia-bus & delinquentis deceperunt peccatores, illos non reprehen-dentes, c. sunt nonnulli, 4. 6. dist. ¶ Reprehensio ¶ autem hæc publica debet esse, si crimen publicum, vel innotuit non resipuerit. Et ita accusatio publica recipitur in foro conscientie, d. c. sed illud, D. Mart. c. 18. Sic D. Io. Baptista palam delinquentem Herodem at-quit, Marc. 6. Non licet tibi habere uxorem fratris tui. Et Dominus nofter

